

Rannvá Troest úr Runavík skal læra brasilsku fótíbóltisleikarnar føroyska málið

Rannvá hjálpir B68 og GÍ at vinna meistaraheitið í fótíbólti

Hon hevur áttikið sær eina stóra uppgávu - hon skal læra brasilsku fótíbóltisleikarnar føroyskt

Orð og myndir:
Jonhard Hammer

Tað er mánadagur og staðið er Svagaskarði. Tað er kalt og sera nógvur vindur. Fótíbóltsvollurin liggur undir-kavaður, og tað er ógjörlikt at spæla fótíbólt. Inni í B68-húsinum sita seks fótíbóltisleikarar úr Rio de Janeiro í Brasilia, sum í ár skulu

hjálp B68 og GÍ at vinna meistaraheitið. Teir eru ikki fátíknir til at spæla fótíbólt. Nei, teir sita við eitt borð, saman við lærarunum hjá sær Rannvá Troest, sum hevur fingið til uppgávu at læra teir føroyskt. Teir eru sera kaldir. Onkur av teimum situr í hógvu og hands-kum og ger skúlatíng. Tað er fúttur í undirvísingini.

Føroyskt og portugisist verður blandað saman. Hetta sær út til at vera sera stuttligt. Teir flenna nógv, og lærarin Rannvá veipar við ormunum og sær út til at makta uppgávuna sera væl.

Rannvá Troest er 27 ára gomul. Hon hevur gjørt fimleik við fimleikartelagnum Stókk í Runavík. Hon

hevur tey seinastu áðrini eisini verið venjari í fimleiki og arabic. Dagliga undirvísir Rannvá Troest í sponskum í handilsskúlanum á Kambsdali og í kvöldskúlanum. Rannvá hevur eina útbúgving, sum kallast bachelor í vinnu-málum, og hevur hon enskt og spansk sum ser-grein.

Rannvá hevur ferðast nógv. Hon hevur eisini búið uttanlands, m.a. tvey ár í Spania. Í Spania búið hon í býnum Alicante og í Saragosa, sum er ein stórir býur, sum liggur norðanfyri Madrid. Meðan hon búið í Saragosa gekk hon á uni-verstetinum har í býnum. Henni dámdi sera væl at búgva har, og heldur hon, at hetta hava verið besta tíðin í lívi hennara.

Tosa portugisist

Leikararnir, sum eru komnir til Føroyar, tosa ikki spansk, sigur Rannvá Troest. Teir tosa portugisisk, og er hetta als ikki tað sama sum spansk. Trupulleikar hava tó ikki verið at tosa við leikararnar, sigur Rannvá. Hon hevur tó trupulleikar at skilja teir, tá ið teir tosa saman, tí teir tosa so skjótt. Málfróðin er tann sama í sponskum og portugisiskum. Orsøkin til hetta er, at tey bæði hava sín uppruna í latíni. Tískil hava tey kanska eisini fyri mongum árum síðani líkst heilt nógv.

Rannvá heldur, at undirvísingin gongur sera væl. Leikararnir eru sera áhugadur í at læra føroyskt, og er hetta sera umráðandi. Vit eru byrjað heilt frá botninum, so nú duga teir at siga nøvnini hjá sær og eisini at spyrja, hvussu hini eita og hvussu tey hava tað. Dagarnar hava teir eisini lært og harafturat at telja upp í 20. Teir duga eisini at sita og práta eitt sindur saman. Rannvá sigur, at hetta kann metast við tá ið vit lærdu týskt í 8 flokki. Tann størsti trupuleikin hjá leikarunum er at frambæra orðini rætt. Sjálvst um teir duga at siga orðið, ljóðar tað ikki altíð so rætt, men tað skal nokk koma, sigur Rannvá Troest.

Duga væl at laga seg eftir umstøðunum

Rannvá Troest heldur, at leikararnir trívast væl. Teir eru positivir og eru ikki bangnir fyri at royna okkurt nýtt. Men ein vansi er, og er hann veurlagið, heldur Rannvá. Leikararnir finga ein skel, tá ið teir fyrri frystu ferð í lívi sínum sóðu kava, nú teir komu til Fø-

oya. Tað er stórir munur at koma frá 40 hitastigum til kavan og vindin, sum vit hava í Føroyum. Í fyrstuni dámdi teimum væl at liggja undir dýnunni og heita seg, men nú hava teir latið seg í eftir umstøðunum, og eg haldi, at nú hava teir vant seg við kuldan, sigur Rannvá. Men leikararnir gleða seg nógv til, tá ið kavin fer vekk, og vóna teir, at hann ikki kemur aftur. Teir hava trupulleikar at renna á vøllunum í kava, og somuleiðis við andadráttinum, orsakað av kuldanum.

Gleða seg at byrja at arbeiða

Brasilianararnir eru navir við at venja fótíbólt triggjar ferðir um dagin, og teir halda tað vera undarligt, bert at venja eina ferð um dagin, sum gjørt verður í Føroyum. Dagurin gerst langur av hesum, so teir gleða seg til at koma til arbeiðis. Teir eru ikki bangnir fyri at fara at arbeiða fisk, sjálvst um teir ongandi hava roynt tað áður.

Vit kunnu læra nógv av øðrum

Rannvá heldur, at føroyingar kunnu læra nógv av útlendingum. Teir eru sera lívsglaðir, og tað skal ikki nógv til at gleða teir. Føroyingar eru meiri tígandi og eitt sindur meira álvarsamir. Rannvá heldur føroyska veurlagið vera orsøkina til hetta. Ein er altíð í góðum hýri, tá ið veðrið er gott og tað óvugta, tá ið veðrið er ringt. Harafturat tosa føroyingar altíð um veðrið.

Munur er eisini á føroyskum tónleiki og brasilianskum sambatónleiki. Tann føroyski tónleikurin er sera tungur og seinur afturimóti teimum brasilsku sambatónleikunum, ið eru so lættar. Um føroyingar skulu dansa samba, skal ein næstan vera av bestu ítróttarfólkum. Nú pruttar í grýtuni og eplini eru við at koka yvir. Kenneth (sjeikurin hjá Rannvá) ger dögurða. Kokkurin er góður og matskráin er fleskasteik, epli, grønmeti og brún sós.

Skúlaflokkurin inni á Svagaskarði er ein ógvuliga livandi flokkur

Robson er sera kaldur - og situr inni í hands-kum og hógvu og terpar